

Wojna w Wietnamie. Kambodża Czerwonych Khmerów

- [Wprowadzenie](#)
- [Przeczytaj](#)
- [Symulacja interaktywna](#)
- [Film + Sprawdź się](#)
- [Dla nauczyciela](#)

Bibliografia:

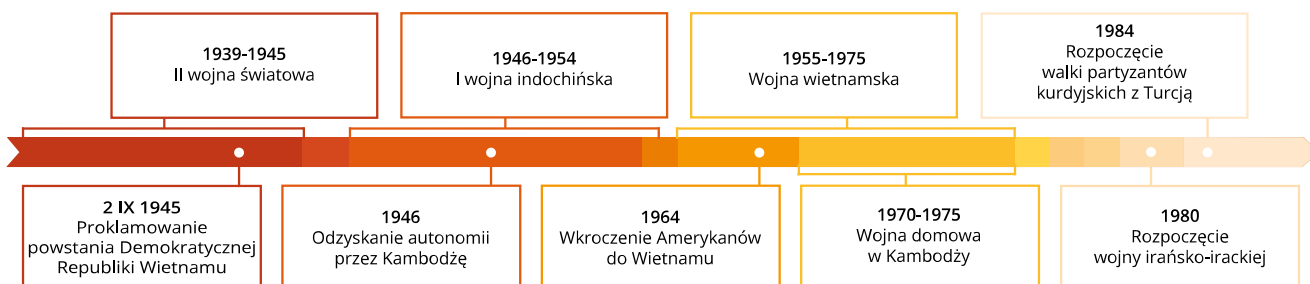
- Źródło: *Wspomnienia Chantou Ocura, mieszkańca Kambodży, o rządach Czerwonych Khmerów*. Cytat za: Peter Fröberg Idling, *Uśmiech Pol Pota*, Wołowiec 2010, s. 225–226.

Wojna w Wietnamie. Kambodża Czerwonych Khmerów

ZSRS wysłała pomoc humanitarną głodującej Kambodży tuż po upadku reżimu Pol Pota, listopad 1979 roku.

Źródło: Croes, Rob C. / Anefo, Wikimedia Commons, licencja: CC BY-SA 3.0.

Wietnam do 1945 r. znajdował się pod okupacją Japonii. Pod koniec II wojny światowej wybuchło tam antyjapońskie powstanie, na którego czele stanął Ho Chi Minh. Po wyparciu Japończyków 2 września 1945 r. powstańcy proklamowali niepodległe państwo wietnamskie. Nie było to po myśli Francji, do której przed wojną należała większość Półwyspu Indochińskiego, w tym i Wietnam. Francuzi nie zamierzali rezygnować z dawnej kolonii. Wkrótce wybuchła wojna partyzancka, w której Wietnamczykom pomagali komuniści chińscy, Francuzów zaś wspierały Stany Zjednoczone, którym zależało na niedopuszczeniu komunistów do władzy w Wietnamie.

Źródło: Contentplus.pl sp. z o.o., licencja: CC BY-SA 3.0.

- Wyjaśnisz, w jaki sposób Daleki Wschód stał się teatrem zimnej wojny.
- Opisziesz, dlaczego Stany Zjednoczone zaczęły w Wietnamie ponosić straty.
- Ocenisz skutki porozumienia pokojowego podpisanego w 1973 r. w Paryżu.

Wojna w Wietnamie

Wojna pomiędzy Demokratyczną Republiką Wietnamu a francuskimi wojskami kolonialnymi trwała do 1954 roku. Zakończyło ją zdobycie przez oddziały wietnamskiej organizacji [Viet Minh](#), którą kierował charyzmatyczny polityk [Ho Chi Minh](#), twierdzy francuskiej w Dien Bien Phu 7 maja 1954 roku. Na mocy układów w Genewie, zgodnie z propozycjami dyplomatów francuskich i amerykańskich, Wietnam podzielono wzdłuż 17 równoleżnika na dwa państwa: północną Demokratyczną Republikę Wietnamu (DRW) i Republikę Wietnamu Południowego, gdzie wpływy zachowały Stany Zjednoczone.

Mimo postanowień pokojowych w żadnym z państw wietnamskich nie wprowadzono demokracji. Na północy rządy sprawował komunistyczny Viet Minh, a na południu zapanowała prozachodnia dyktatura reprezentowana przez Ngo Dinh Diema, antykomunisty i gorliwego katolika. Opozycję wobec dyktatora wspierali północnowietnamscy komuniści, którzy głosili hasła zjednoczenia Wietnamu. W 1961 r. powstała tajna armia wyzwolenicza [Wietkong](#), kierowana i uzbrajana przez DRW, która rozpoczęła działania partyzanckie na południu. W 1964 r. Wietkong ostrzelał okręt amerykański (tzw. incydent w Zatoce Tonkińskiej), co skłoniło Stany Zjednoczone do wkroczenia do Wietnamu i rozpoczęcia działań wojennych przeciwko partyzantom z północnego Wietnamu. Ich bazą wypadową i głównym źródłem zaopatrzenia był Wietnam Południowy. Natomiast bojownicy Wietkongu wykorzystywali do przerzutu broni, zaopatrzenia i ludzi tzw. szlak Ho Chi Minha, czyli system tajnych tras łączących Wietnam Północny z Południowym, a przebiegający przez Kambodżę i Laos.

Amerykański niszczyciel USS „Maddox”, który 2 sierpnia brał udział w wymianie ognia z trzema wietnamskimi kutrami torpedowymi, a dwa dni później wraz z niszczycielem USS „Turner Joy” otworzył ogień do niezidentyfikowanego celu radarowego. Ten incydent w Zatoce Tonkińskiej był początkiem wojny w Wietnamie.

Źródło: Wikimedia Commons, domena publiczna.

W 1965 r. Amerykanie rozpoczęli bombardowania celów wojskowych i strategicznych miejsc położonych na północ od 17 równoleżnika. W wojnie tej pośrednio uczestniczyły także ZSRS i Chiny, które z kolei dostarczały

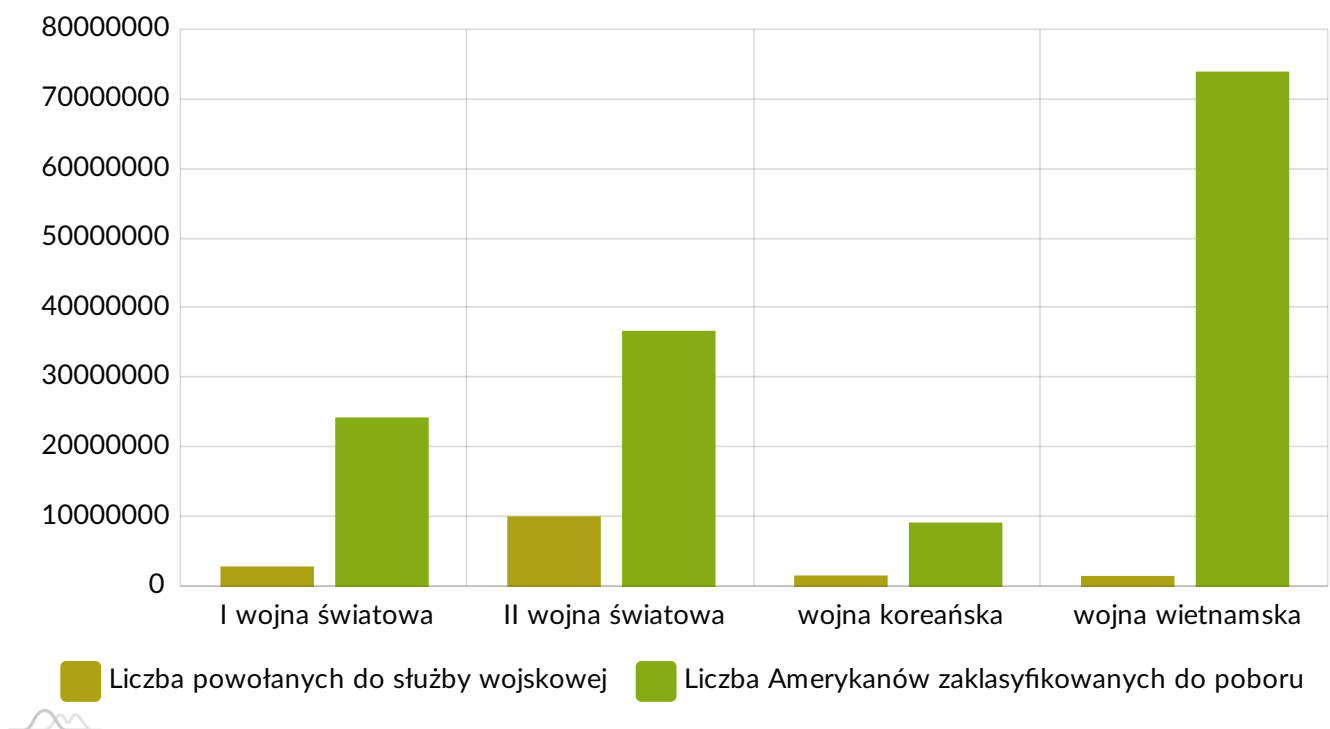

Amerykańskie samoloty zrzucające bomby na Wietnam Północny.

Źródło: Wikimedia Commons, domena publiczna.

północnemu Wietnamowi broń, sprzęt i instruktorów wojskowych. Początkowo społeczeństwo amerykańskie poparło wojnę, której celem było postawienie tamy ekspansji komunizmu w Azji i tym samym zwiększenie bezpieczeństwa Stanów Zjednoczonych. Z czasem jednak armia amerykańska, pomimo ogromnej przewagi technicznej nad przeciwnikiem, zaczęła ponosić coraz większe straty. Wojna partyzancka prowadzona w trudnych warunkach tropikalnej dżungli zmuszała Stany Zjednoczone do coraz większego wysiłku militarnego, który w oczach amerykańskiej opinii publicznej nie przynosił rezultatów. W 1968 r. w Indochinach walczyło już ponad pół miliona Amerykanów.

Pobór w USA do służby wojskowej w czasie wojny wietnamskiej w porównaniu z innymi konfliktami zbrojnymi

Żołnierze amerykańscy nie zdołali pokonać partyzantki komunistycznej w Wietnamie Południowym. Podczas walk stosowali różne drastyczne metody, np. samoloty zrzucały [napalm](#) i podpalali dżunglę oraz całe wioski z partyzantami i ludnością cywilną. Wykorzystywali również herbicydy, czyli chemiczne środki roślinobójcze, aby niszczyć dżunglę, która była schronieniem dla oddziałów komunistycznych.

Polecenie 1

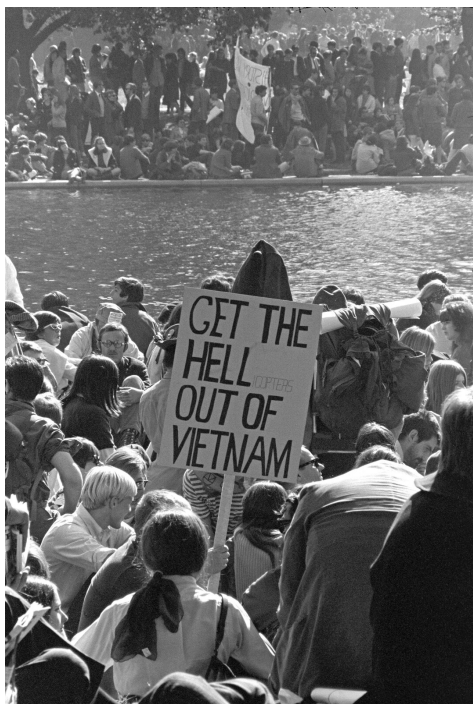
Na podstawie danych i wykresu wskaż, w jakim okresie doszło do zintensyfikowania działań wojennych USA przeciwko partyzantom Wietkongu.

Oddziały Marines podczas wojny w Wietnamie, lata 1965–1970. Wyjaśnij, na czym polegały specyficzne warunki walk w lasach tropikalnych Indochin.

Źródło: Wikimedia Commons, domena publiczna.

Nastroje [pacyfistyczne](#) wzrastały w Stanach Zjednoczonych wraz z liczbą powracających do kraju poległych, rannych i okaleczonych psychicznie „amerykańskich chłopców”. Dodatkowo media donosiły o dokonywanych przez oddziały marines (piechoty morskiej) zbrodniach wojennych i skutkach użycia straszliwej broni zapalającej – napalmu. Stany Zjednoczone zaczęły przegrywać wojnę propagandowo i moralnie, zwłaszcza po ujawnieniu zbrodni w My Lai, gdzie Amerykanie zamordowali ponad 100 osób,

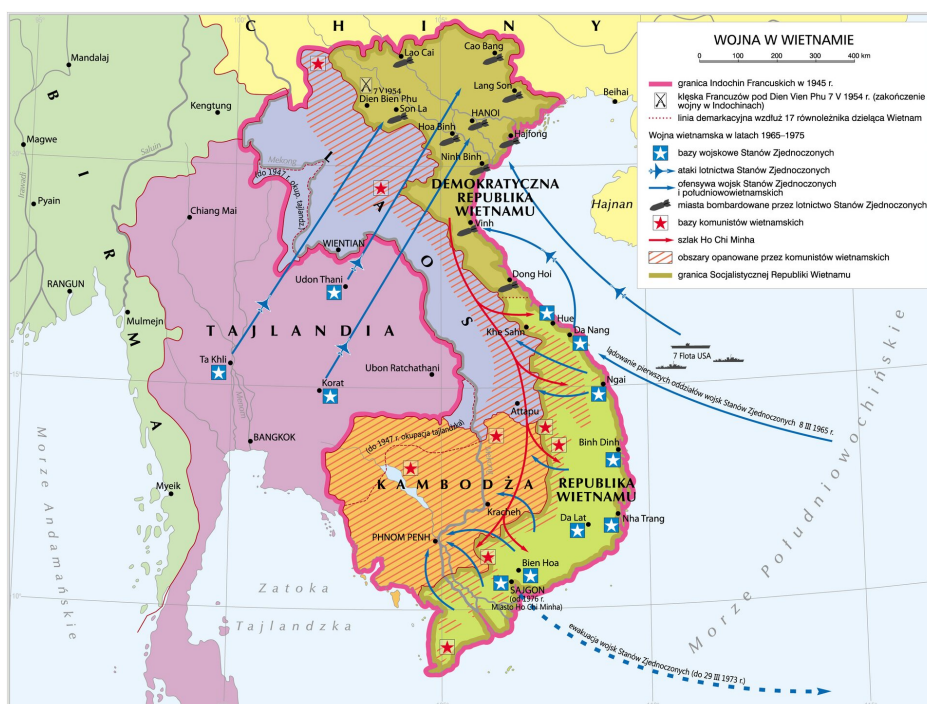

Protestujący przeciwko wojnie w Wietnamie maszerują przed Pentagonem, Waszyngton, 21 października 1967 roku. Dlaczego demonstranci wybrali okolice Pentagonu jako miejsce wiecu?

Źródło: Wikimedia Commons, domena publiczna.

także kobiet i dzieci, przy czym dopuścili się gwałtów. Wywoływało to niechęć obywateli do własnych żołnierzy. Nastroje te podsycała popularność ruchu hipisowskiego.

W 1968 r. wybory prezydenckie wygrał Richard Nixon, który obiecywał zakończenie walk. Pięć lat później, w 1973 r., w Paryżu podpisano zawieszenie broni, a Amerykanie wycofali się z Wietnamu. Dwa lata później wojska północnowietnamskie, łamiąc porozumienie, opanowały cały kraj, a Wietnam został zjednoczony pod władzą komunistyczną.

Mapa przedstawiająca wojnę w Wietnamie. Na podstawie informacji z mapy określ, jakie rodzaje wojsk amerykańskich były zaangażowane w wojnie w Wietnamie.

Źródło: Krystian Chariza i zespół, licencja: CC BY-SA 3.0.

Kambodża Czerwonych Khmerów

W sąsiadującej z Wietnamem Kambodży, mimo prób, nie udało się Amerykanom utrwalić władzy, na którą mieliby wpływ. Gdy w 1975 r. wycofali się z Indochin, Kambodżę opanowali członkowie lokalnej partyzantki komunistycznej, okreśłani jako Czerwoni **Khmerzy**, pod przewodnictwem **Pol Pota**. Wprowadzili oni okrutny terror, niespotykany nawet w innych krajach komunistycznych. Demokratyczna Kampucza (nowa nazwa Kambodży) została całkowicie odizolowana od świata, społeczeństwo miało zostać przekształcone w komunistyczne – od razu, „bez szczebli pośrednich”. Khmerzy uznali, że jedynie profil rolniczy odpowiada ideałom komunistycznym, dlatego zniszczyli miasta, a wszystkich mieszkańców skierowali do **skolektywizowanych** gospodarstw rolnych, będących praktycznie obozami pracy pod nadzorem wojska.

Czaszki ofiar Czerwonych Khmerów zgromadzone w miejscu pamięci w Choeung Ek. Reżim Pol Pota na pobliskich polach śmierci zamordował wiele tysięcy ludzi.

Wyjaśnij znaczenie tego typu miejsc pamięci.

Źródło: Wikimedia Commons, domena publiczna.

Pol Pot podczas oficjalnej wizyty prezydenta Socjalistycznej Republiki Rumunii Nicolae Ceausescu i jego żony Eleny Ceausescu w stolicy Kampuczy Phnom Penh w 1978 roku. Wyjaśnij dlaczego komunistyczna Rumunia utrzymywała stosunki dyplomatyczne z Demokratyczną Kampuczą.

Źródło: Wikimedia Commons, tylko do użytku edukacyjnego.

Zamknięto szkoły, szpitale, świątynie, fabryki, banki i właściwie wszystkie instytucje funkcjonujące we współczesnym społeczeństwie. Całkiem zniesiono własność prywatną. Bezwzględnie mordowano „wrogów ludowych”, czyli przedstawicieli mniejszości narodowych (przede wszystkim Wietnamczyków), duchownych i inteligencji. Nie wiadomo, ile dokładnie ofiar pochłonął reżim Pol Pota. Historycy szacują, że było to ok. 25

proc. populacji, czyli 2 mln ludzi. Rządy Pol Pota zostały obalone w 1979 r. przez wietnamskie dywizje oraz siły kambodżańskiej opozycji.

Konflikt między Demokratyczną Kampuczą a Wietnamem trwał od maja 1975 roku, kiedy kambodżańskie siły zbrojne zaatakowały wyspę Phú Quốc. Wietnamczycy odparli wojska Demokratycznej Kampuczy i dodatkowo zajęli kampuczańskie wyspy Koh Poulo Wai. We wrześniu 1977 roku konflikt ponownie się nasilił. Kampucza najechała kilka wietnamskich wiosek położonych tuż przy granicy. Wietnam odparł atak, przechodząc do kontrofensywy. W drugiej połowie 1978 roku Wietnamczycy otrzymali wsparcie od ZSRS, który dostarczył im m.in. sprzęt wojskowy i 25 grudnia uderzyli w Kampuczę. Dnia 7 stycznia 1979 roku wkroczyli do stolicy Phnom Penh. Demokratyczna Kampucza upadła, a w jej miejsce powołano Ludową Republikę Kampuczy. Nowy rząd rozpoczął odbudowę kraju wyniszczonego rządami Pol Pota. Czerwoni Khmerzy schronili się w dżungli na zachodzie kraju oraz w Tajlandii. Zyskali poparcie Chin oraz Stanów Zjednoczonych i innych krajów zachodnich, które chcąc osłabić Wietnam uznały rząd na uchodźstwie za prawowitych przedstawicieli Kambodży w ONZ. W 1997 roku Pol Pot w wyniku czystek partyjnych został skazany na dożywotni areszt domowy, gdzie 15 kwietnia 1998 roku zmarł.

Słownik

kolektywizacja

(z łac. *collectivus* – zbiorowy, wspólny) nadanie formy kolektywnej, przekształcenie drobnych indywidualnych gospodarstw rolnych w wielkie spółdzielcze przedsiębiorstwa rolne

napalm

bojowy środek zapalający; w czasie wojny wietnamskiej używany przez wojska amerykańskie do wypalania puszczy

pacyfizm

(z łac. *pacificus* – wprowadzający pokój, *pax*, D. *pacis* – pokój + *facere* – czynić) ruch społeczno-polityczny propagujący pokój; potępiający wszystkie wojny bez względu na ich charakter, zarówno wojny sprawiedliwe (np. wojna obronna), jak i niesprawiedliwe (np. agresja na inne państwo)

Wietkong

(ang. *Vietcong*; wiet. *Việt Cộng*) nazwa stworzona przez południowowietnamskich polityków i przyjęta przez żołnierzy amerykańskich, a potem przez światowe media, na określenie komunistycznej partyzantki w Wietnamie Południowym

Viet Minh

(skrót od wiet. *Việt Nam Độc Lập Đồng Minh Hội*) Liga Niepodległości Wietnamu – organizacja założona w 1941 r. przez wietnamskie stronnictwa niepodległościowe

związane z Komunistyczną Partią Indochin, której celem było uniezależnienie Wietnamu od Francji, a podczas II wojny światowej – Japonii

Khmerzy

naród zamieszkujący Kambodżę, posługujący się językiem khmerskim; jako liczna mniejszość narodowa występują w Tajlandii i Wietnamie

Słowa kluczowe

wojna wietnamska, Wietnam, Czerwoni Khmerzy, Kampucza, Kambodża, Pol Pot, Indochiny, świat po II wojnie światowej, zimna wojna

Bibliografia

The Encyclopedia of the Vietnam War: A Political Social, and Military History, pod red. S.C. Tuckera, Santa Barbara 2011.

P.F. Idling, *Uśmiech Pol Pota*, tłum. M. Kalinowski, Wołowiec 2010.

Najnowsza historia świata, t. 1, 1945–1963, pod red. A. Patka, J. Rydla, J.J. Węca, Kraków 2000.

Symulacja interaktywna

Polecenie 1

Przeanalizuj poniższe symulacje interaktywne prezentujące dane dotyczące zaangażowania Stanów Zjednoczonych w wojnę wietnamską. Poszczególne interaktywne elementy wykresu (opisy) wymienione są nad nimi. Możesz je włączać i wyłączać (klikając na konkretny opis, sprawiasz, że przestaje być aktywny), zmieniając w ten sposób wygląd wykresu.

Zapoznaj się z poniższą symulacją oraz dodatkowymi danymi, a następnie wykonaj polecenia.

Łączna szacunkowa liczba ofiar wojny wietnamskiej

Kraj	Zabici i zmarli żołnierze	Ranni żołnierze	Zaginieni żołnierze	Wzięci do niewoli żołnierze	Zabici cywile
Stany Zjednoczone	47 382	203 678	2207	7966	brak zgłoszeń
Wietnam Południowy	225 000	1 179 000	75 000	brak danych	2 000 000
Australia	423	2398	6	0	brak zgłoszeń
Nowa Zelandia	83	212	brak zgłoszeń	brak danych	brak zgłoszeń
Korea Południowa	4407	17 060	brak zgłoszeń	brak danych	brak zgłoszeń
Tajlandia	351	1358	brak zgłoszeń	brak danych	brak zgłoszeń
Wietnam Północny i Vietcong	1 100 000	600 000	225 000	127 500	2 000 000

Polecenie 2

Przeanalizuj relację liczebności wojsk amerykańskich i sojusznicznych do liczebności sił komunistycznych, a następnie oceń szanse Stanów Zjednoczonych na zwycięstwo w wojnie wietnamskiej. Uzasadnij swoją opinię, możesz przy tym odwoływać się dodatkowo do argumentów pozastatystycznych.

Tvoja odpowiedź

Polecenie 3

Podaj, kiedy Amerykanie zaczęli zmieniać poziom swojego zaangażowania militarnego w Wietnamie. Z jakim wydarzeniem było to powiązane? Czy zmniejszaniu liczebności wojsk towarzyszyło również duże ograniczanie wydatków na tę wojnę?

Tvoja odpowiedź

Film + Sprawdź się

Polecenie 1

Zapoznaj się filmami, a następnie wykonaj dołączone do nich polecenia.

Film dostępny pod adresem <https://zpe.gov.pl/a/DRwkunMLB>

Film nawiązujący do wojny w Wietnamie, część pierwsza.

Polecenie 2

Wyjaśnij, na czym polegała polityczna teoria domina i jaki miała wpływ na wydarzenia po II wojnie światowej w Azji Południowo-Wschodniej.

Twoja odpowiedź

Polecenie 3

Przedstaw rozwój sytuacji w Wietnamie po zawarciu pokoju paryskiego.

Tvoja odpowiedź

Film dostępny pod adresem <https://zpe.gov.pl/a/DRwkunMLB>

Film nawiązujący do wojny w Wietnamie, część druga.

Polecenie 4

Wyjaśnij, dlaczego mimo przewagi militarnej Stanom Zjednoczonym nie udało się pokonać armii Wietkongu.

Tvoja odpowiedź

Polecenie 5

Wytłumacz, w jaki sposób narracja amerykańskich mediów wpłynęła na odbiór wydarzeń związanych z wojną w Wietnamie przez obywateli USA.

Tvoja odpowiedź

Pokaż ćwiczenia:

Przeanalizuj tekst źródłowy, a następnie wykonaj polecenia.

“ *Wspomnienia Chantou Ocura, mieszkańca Kambodży, o rządach Czerwonych Khmerów*

W 1975 r. mieszkałem w Phnom Penh. Studiowałem na uniwersytecie filozofię i matematykę. [...] Czerwoni Khmerzy w tych czasach mieli dobrą opinię. Komunizm wydawał się właściwą drogą dla społeczeństwa. Opowiadali się przeciw korupcji i po stronie prostych ludzi. Idea, żeby zmniejszyć dystans między bogatymi a biednymi, była dobra. Ale potem przyszedł Pol Pot i wszystko zniszczył. Kiedy zaczęła się ewakuacja, kazano mi iść do mojej wsi [...]. Po miesiącu [...] wysłali mnie do [...] mobilnej brygady pracy. Starłem się być ciągle brudny, żeby nie było widać, że jestem z miasta. Zawsze trzymałem język za zębami i robiłem wszystko, co mi kazali. [...]

Pierwszy rok był najgorszy. Cierpiałem głód i trudno mi było wytrzymać to wszystko psychicznie. Nie miałem pojęcia, gdzie się podział mój brat. Widziałem, jak umiera jeden z moich przyjaciół, i musiałem bardzo ciężko pracować. Nadal byłem potulny i posłuszny. [...] Zawsze powtarzam, że ten rok to był mój najlepszy uniwersytet i najważniejsza szkoła.

Spałem pod jednym z domów stojących na palach. W tym domu mieszkali żołnierze. Przez podłogę słyszałem, jak rozmawiają ze sobą przed zaśnięciem o tym, jak zabijali ludzi. To było bardzo techniczne – jakby rozmawiali o kurczakach. Co robili i jak ci ludzie umierali. Widziałem też, jak obmywali nogi z krwi, kiedy wracali wieczorami. Koło domu stała duża balia z wodą i tam myli sobie te nogi. Widziałem nawet, jak mordują ludzi, ale z daleka. Prowadzili ich rzędem z rękami związanymi z tyłu, obok miejsca, gdzie siedziałem. Potem słyszałem

krzyki i płacz, nim się zrobiło całkiem cicho. Grupa żołnierzy, która zabijała, składała się z trzynastu ludzi. Po 1979 żadnego z nich nie spotkałem. Paru z nich to były dobre chłopaki, szokowało ich to, co robili. Czasami podrzucali mi coś ekstra do jedzenia. A pozostali chętni się tym zabijaniem. Wszyscy pochodzili z ubogich rodzin. Ci dumni z zabijania nosili w sobie wielki gniew. Pragnęli zemsty. Zdaje mi się, że wiele tego mordowania brało się z gniewu. W 1978 przyszedł nowy oddział żołnierzy. Ci byli bardzo brutalni i pozabijali prawie wszystkich z tej pierwszej grupy. [...]

Myślę, że ludzie by nie narzekali, gdyby było jedzenie i gdyby ich nie mordowano. Kambodżanie nie boją się pracy. Dokoła nas jest mnóstwo jedzenia – owoce, ryby i warzywa. Ale nie pozwalano nam go zbierać na własną rękę. Rozmawiałem z wieloma uchodźcami [...] i oni się ze mną zgadzają. To, że znikły różnice społeczne, było dobre.

Źródło: *Wspomnienia Chantou Ocura, mieszkańca Kambodży, o rządach Czerwonych Khmerów*. Cytat za: Peter Fröberg Idling, *Uśmiech Pol Pot*, Wołowiec 2010, s. 225–226.

Wyjaśnij, jak Czerwoni Khmerzy postępowali z osobami uznanymi za wrogów.

Wyjaśnij, kim był wspomniany w tekście Pol Pot, a następnie przedstaw stosunek autora do niego i do Czerwonych Khmerów.

Ćwiczenie 2

Uporządkuj chronologicznie podane wydarzenia (od najwcześniejszego do najpóźniejszego).

pokój w Paryżu

przejęcie władzy w Kambodży przez Czerwonych Khmerów

incydent w Zatoce Tonkińskiej

zakończenie walk o Dien Bien Phu

powstanie Wietkongu

utrata władzy przez Pol Pota

Richard Nixon zostaje prezydentem USA

Dla nauczyciela

Autor: Stanisław Mrozowicz

Przedmiot: Historia

Temat: Wojna w Wietnamie. Kambodża Czerwonych Khmerów

Grupa docelowa:

Szkoła ponadpodstawowa, liceum ogólnokształcące, technikum

Podstawa programowa:

Zakres podstawowy

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

Zakres podstawowy

LII. Dekolonizacja, integracja i nowe konflikty. Uczeń:

2) wyjaśnia przyczyny i przedstawia skutki konfliktów zimnowojennych, w tym wojny w Wietnamie, kryzysu kubańskiego oraz wojny w Afganistanie;

Zakres rozszerzony

Treści nauczania – wymagania szczegółowe

LII. Dekolonizacja, integracja i nowe konflikty. Uczeń: spełnia wymagania określone dla zakresu podstawowego, a ponadto:

1) opisuje przebieg i specyfikę konfliktów w Wietnamie oraz wojen arabsko-izraelskich i ocenia ich skutki;

Kształtowane kompetencje kluczowe:

- kompetencje w zakresie rozumienia i tworzenia informacji;
- kompetencje cyfrowe;
- kompetencje osobiste, społeczne i w zakresie umiejętności uczenia się;
- kompetencje obywatelskie.

Cele operacyjne:

Uczeń:

- opisuje sytuację Wietnamu i Kambodży po II wojnie światowej;
- wyjaśnia zaangażowanie USA oraz ZSRS i Chin w wojnę wietnamską i tłumaczy, w jaki sposób Daleki Wschód stał się teatrem zimnej wojny;
- charakteryzuje przebieg wojny wietnamskiej, przyczyny wycofania się Stanów Zjednoczonych i konsekwencje tej decyzji;

- tłumaczy, kim byli Czerwoni Khmerzy i dlaczego wprowadzili w Kambodży totalitarny system rządów.

Strategie nauczania:

- konstruktywizm;
- konektywizm.

Metody i techniki nauczania:

- rozmowa nauczająca z wykorzystaniem ćwiczeń interaktywnych;
- analiza materiału źródłowego (porównawcza);
- dyskusja.

Formy pracy:

- praca indywidualna;
- praca w parach;
- praca całego zespołu klasowego.

Środki dydaktyczne:

- komputery z głośnikami, słuchawkami i dostępem do internetu;
- zasoby multimedialne zawarte w e-materiale;
- tablica interaktywna/tablica, pisak/kreda;
- telefony z dostępem do internetu.

Przebieg lekcji

Przed lekcją:

1. Przygotowanie do zajęć. Nauczyciel loguje się na platformie i udostępnia uczniom e-materiał „Wojna w Wietnamie. Kambodża Czerwonych Khmerów”. Prosi uczestników zajęć o zapoznanie się z treścią sekcji „Przeczytaj” oraz materiałami filmowymi w sekcji „Film + Sprawdź się”.
2. Chętni lub wybrani uczniowie przygotowują prezentacje na podstawie informacji zawartych w sekcji „Przeczytaj” oraz drugim multimedium. Prowadzący może rozdzielić między trzech uczniów następujące zagadnienia:
 - sytuacja w Wietnamie przed wybuchem wojny i przyczyny zaangażowania Stanów Zjednoczonych,
 - wojna wietnamska, wycofanie się Stanów Zjednoczonych z konfliktu,
 - reżim Pol Pota i Czerwonych Khmerów w Kambodży.

Faza wstępna:

1. Nauczyciel wyświetla temat lekcji oraz cele zawarte we „Wprowadzeniu”, omawia planowany przebieg zajęć.
2. Raport z przygotowań. Nauczyciel za pomocą dostępnego w panelu użytkownika raportu sprawdza przygotowanie uczniów do lekcji, m.in. kto zapoznał się z udostępnionym e-materiałem. Nauczyciel poleca uczniom przygotować w parach pytania związane z tematem lekcji. Czego uczniowie chcą się dowiedzieć? Co ich interesuje w związku z zakresem zajęć?

Faza realizacyjna:

1. Prezentacje uczniów. Wskazani przed lekcją uczniowie prezentują i omawiają efekty swojej pracy. Nauczyciel oraz inni uczniowie zadają pytania prezentującym, w razie potrzeby uzupełniają ich wypowiedzi.
2. Praca z multimedium („Symulacja interaktywna”). Uczniowie w parach zapoznają się z treścią polecenia 2: „Przeanalizuj relację liczebności wojsk amerykańskich i sojuszniczych do liczebności sił komunistycznych, a następnie oceń szanse Stanów Zjednoczonych na zwycięstwo w wojnie wietnamskiej. Uzasadnij swoją opinię, możesz przy tym odwoływać się dodatkowo do argumentów pozastatystycznych”, odczytują dane, dyskutują, a następnie zapisują wnioski. Wybrane pary omawiają swoje rozwiązanie i spostrzeżenia na forum klasy. W podobny sposób uczniowie wykonują polecenie 3.
3. Utrwalanie wiedzy i umiejętności. Nauczyciel poleca, aby uczniowie wykonali indywidualnie ćwiczenia 1 i 2 z sekcji „Film + Sprawdź się”. Następuje wspólne omówienie odpowiedzi na forum klasy.

Faza podsumowująca:

1. Nauczyciel ponownie odczytuje temat lekcji „Wojna w Wietnamie. Kambodża Czerwonych Khmerów” i inicjuje krótką rozmowę na temat kryteriów sukcesu. Czego uczniowie się nauczyli? Na koniec poleca chętnemu uczniowi podsumowanie i – jeśli to potrzebne – uzupełnia informacje.

Praca domowa:

1. Wykonaj polecenia 2, 3 i 4 dołączone do multimedium w sekcji „Film + Sprawdź się”.
2. (Dla uczniów chętnych) Wykonaj polecenie 5: „Wyłumacz, w jaki sposób narracja amerykańskich mediów wpłynęła na odbiór wydarzeń związanych z wojną w Wietnamie przez obywateli USA”.

Materiały pomocnicze:

The Encyclopedia of the Vietnam War: A Political Social, and Military History, pod red. S.C. Tuckera, Santa Barbara 2011.

P.F. Idling, *Uśmiech Pol Pota*, tłum. M. Kalinowski, Wołowiec 2010.

Najnowsza historia świata, t. 1, 1945–1963, pod red. A. Patka, J. Rydla, J.J. Węca, Kraków 2000.

Wskazówki metodyczne:

- Uczniowie mogą zapoznać się przed lekcją z sekcją „Symulacja interaktywna”, aby przygotować się do późniejszej pracy.